

tion stammer helt tilbage fra den første naturfredningslov fra 1919, hvor der blev etableret et uafhængigt, videnskabeligt baseret råd, som skulle rådgive regering og administration om forvaltning af naturfredningen.

Naturrådet, som regeringen nu vil nedlægge bevillingen til, skal bl.a. sikre, at de vitale miljøpolitiske emner får samme placering i samfundsdebatten som f.eks. økonomi. Men det ønsker den nuværende regering åbenbart ikke. Netop derfor har behovet for Naturrådets kritiske stemme vel næppe været større. At det er nødvendigt med den kritiske stemme, som kan give kvalificeret modspil til den til enhver tid siddende regering, understreger netop den nuværende regering.

For Det Radikale Venstre er det dybt forstemmende, at en lang dansk tradition for at støtte en uafhængig institution som Naturrådet nu bliver ødelagt, fordi der er brug for et par håndrører i en finanslov, og fordi Naturrådet ikke pr. definition altid er enigt med regeringen.

Endelig forstår vi simpelt hen ikke, at de få millioner, der bevilges til Naturrådet, kan forsvare, at vi skal tilslutte os de par lande i Europa, som ikke er repræsenteret i den europæiske sammenslutning af miljø- og naturråd – og da specielt i det år, hvor Naturrådet skulle have været vært for den europæiske organisations årsmøde med temaet »Natur og landbrug i et udvidet EU«, altså et højaktuelt emne under det danske formandskab. Hvis det er intentionen internationalt at markedsføre Danmark som et land, der er ligeglad med miljøpolitikken, ja, så går det jo bare derudad.

Men vi støtter det her forslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti har vi bestemt ikke altid været enige med Naturrådet, ligesom vi ikke altid har været enige med Det Økonomiske Råd eller for den sags skyld Transportrådet. Alligevel foreslår vi de institutioner opretholdt.

Vi vil dog ikke afvise at bidrage til at redde nationens økonomi, hvis det kan lade sig gøre, så da vi hørte, at Naturrådet ikke ville lade sig nedlægge, men fortsætte uanset offentlige tilskud, så tænkte vi, at det da godt kunne ske, at de fik for stor bevilling. Derfor har vi i vores finanslovsforslag indstillet, at Naturrådet får bevilget 3 mio. kr. i støtte imod de 5,3 mio., som de har været vant til hidtil; så har vi da bidraget med 2,3 mio. kr., og dem kan vi få mange hofter og knæ for, eller hvad vi nu kan lave for dem.

Det er jo det, vi samler sammen til, eller til at redde landets økonomi i det hele taget, som jo er stærkt truet, kan jeg forstå på det.

Vi synes bare, det er en dårlig idé at nedlægge de her råd, som tillader sig at mene noget andet end de politikere, der sådan tilfældigvis og skiftende sidder og administrerer vort land.

Vi mener, at de råd har været med til at kvalificere samfundsdebatten herhjemme på væsentlige områder. Vi synes rent ud sagt, det er for dumt. Den aversion mod eksperter, aversionen mod folk, der ved noget om et område, som ligger til grund for de besparelser her, så vidt jeg kan se, kan vi slet ikke tilslutte os.

Vi mener, at vi i så velhavende et samfund som det, vi har her, har råd til at have den her slags institutioner, så derfor: Vi ønsker Naturrådet opretholdt, men kan dog ikke støtte det forslag her, fordi vi som sagt i vores finanslovsforslag har indstillet en bevilling på 3 mio. kr. Men kunne vi komme igennem med et ændringsforslag til det forslag her ligesom til det tidligere, så er vi selvfølgelig med på det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Helge Mortensen.

Kl. 19.10

Helge Mortensen (S):

Jeg vil gerne takke for den tilslutning, der ligger fra SF og Enhedslisten, De Radikale og også fra Kristeligt Folkeparti.

Jeg vil godt allerede nu tilkendegive, at om der kunne blive flertal for en bevilling på et andet beløb end de 6,6 mio. kr., ville vi være meget åbne over for det, for vi tror, det er utrolig vigtigt, at der fortsat er et Naturråd.

Et Naturråd, der i forhold til den opgave, det har nu, og som det også har været fremlagt her, bidrager grundlæggende til den politiske debat uanset partiskel, uanset organisation, uanset hvilket område man befinder sig inden for miljø og planlægning.

Det er noget andet end Lomborginstituttet, der jo er valgt på grund af, at den ledelse og den idé, som ledelsen i hvert fald har med Lomborg, lige præcis passer ind i regeringens og i hvert fald i miljøministerens terminologi om, hvad det er, det drejer sig om på miljøområdet.

Det er ikke rimeligt, at man alene har, om jeg så må sige, et partsindlæg i diskussionen her, og at vi er henvist til at skulle diskutere dette.